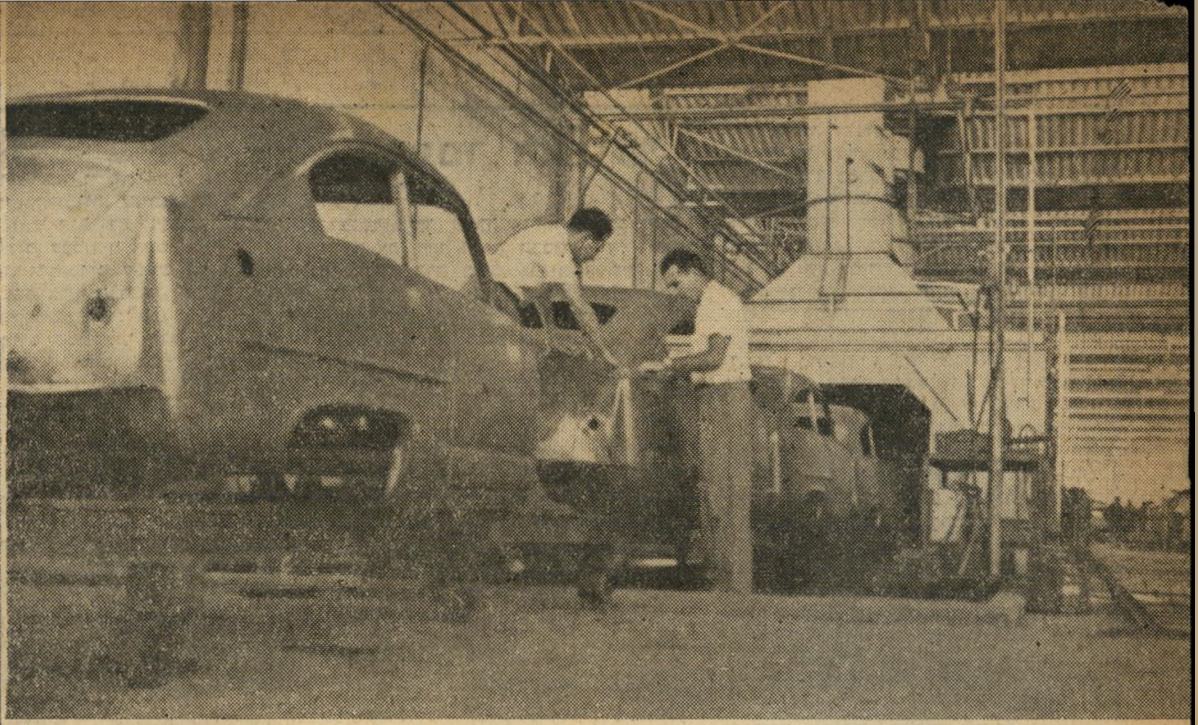
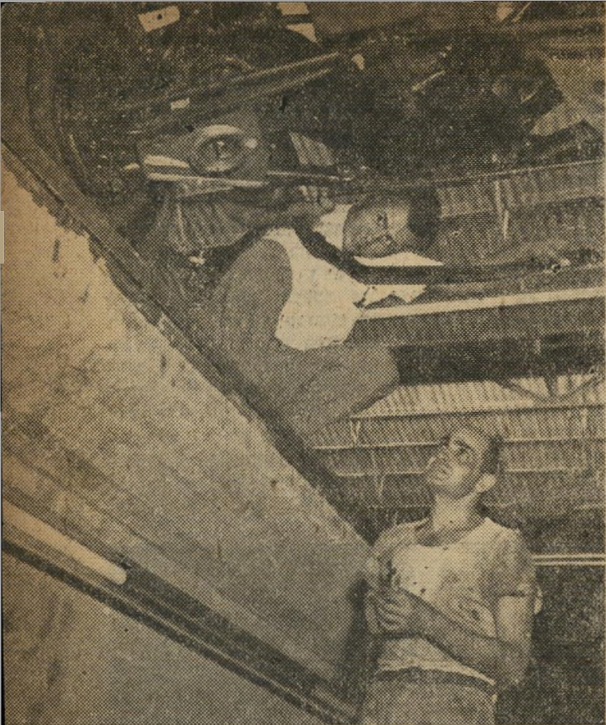
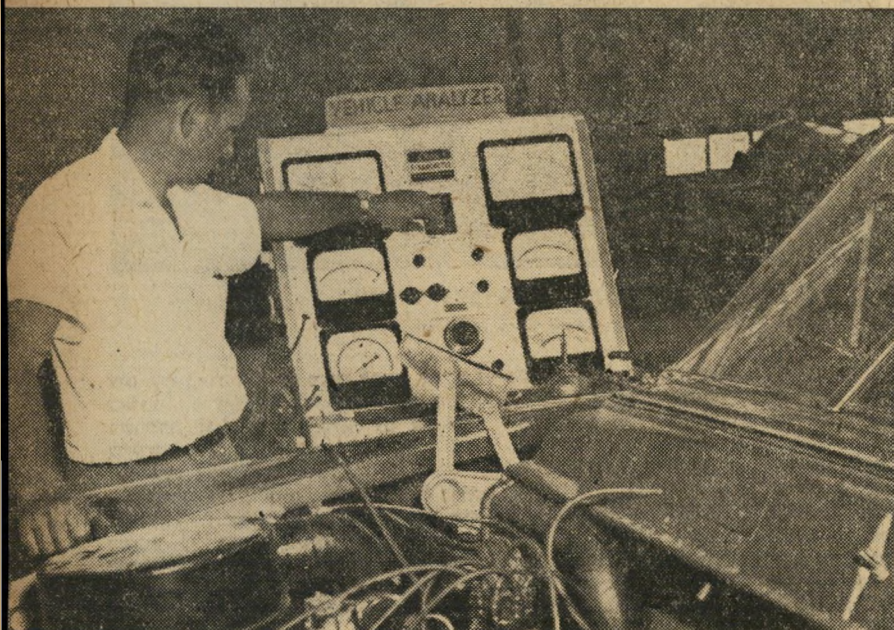

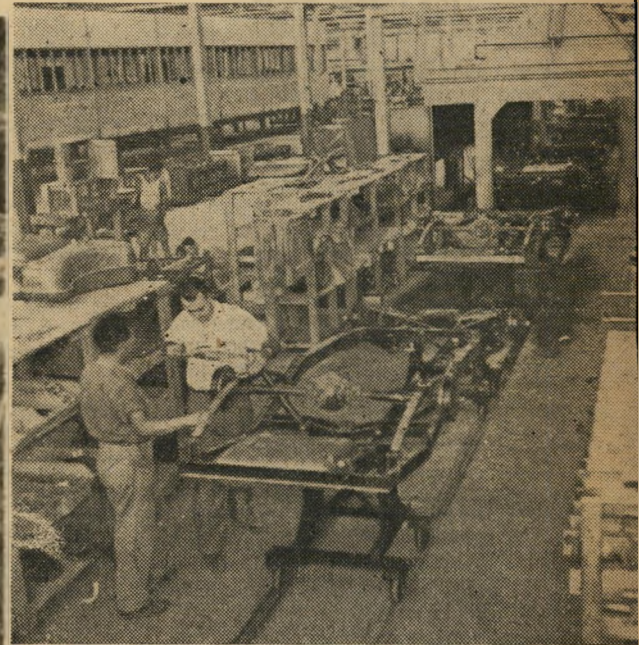

מיסטר רייס פה, מיסטר רייס שם. המכוניות עוברות דרך מאות פועלים בדרכן מן הארגזים לנקודת הגמר. בוב רייס עובר ממקום למקום, בודק, מציע, שואל ועונה. בתמונה מימין הוא משוחח עם אחד הפועלים על הצבע שניתן למכוניות. הביתן מימין הוא תנור חשמלי אשר דרכו עוברות המכוניות לייבוש הצבע. משמאל: הוא בודק את תחתית המכונית.

הכל או קיי. מכשיר זה בודק בדיקה אחרונה את כל המכוניות לפני צאתן לשוק. על ידי לחיצת כפתורים שונים אפשר לראות אם אין איזה פגם. בדרך כלל "הכל או קיי."

"היה היה..." כשבוב מקריא מתוך ספר אגדות צבעוני כל המשפחה יושבת לידו ומקשיבה רב קשב. גם אשתו מוצאת כי הסיפורים נחמדים. עולם מוזר — בלי מכוניות.

גם בבית מכוניות. אם מישהי חשב שעל ידי כך שבוב רייס מבלה את כל זמנו בקרבת מכוניות יימאס לו להתעסק אתן מחוץ לתפקידו הרי הוא טועה. בביתו מחזיק בוב רייס לא מכונה אחת בלבד כי אם שתיים. נשתיהן מתוצרת קיזור פריזר. בכל הזדמנות הניתנת להם, שמחים הם לנסוע לגליל, לעמקים, לנהריה או לירושלים. הם אורזים את מכשירי הדייג, אוכל ומשקאות ויוצאים. ביחוד מחבבת משפחה רייס את שפת ימה של סנטורה, בקרבת עתלית, אין כמעט שבוע חולף מבלי שכל המשפחה תצטופף לתוך אחת המכוניות ותצא לוויק'אנד. אם מקום הביילויים הוא שפת הים, הם לוקחים עמם את החכה. "לא מפני שאנו לחושים אחרי דגים — גם בלי לדוג יש לנו די והותר — אלא רק לשם ספורט."